

децъ успѣе да се промъкне, отпускатъ се особени бен-тове, които изпълнятъ съ вода салонитѣ и галеріитѣ. Въ избитѣ въ такъвъ случай се хвърлятъ цѣли тонове пѣськъ, а нѣколко тржби пушатъ отровни газове и пара.

Любовъ къмъ кучетата. Нѣма англичанинъ, който да не обича едно куче или една котка. Въ Англия има 3 милиона кучета. За коткитѣ не се плаща данъкъ, и затова тѣхниятъ брой не се знае.

Напоследкъ въ Лондонъ се направиха нѣколко изложби на кучета, и това даде възможность на стопанитѣ на разни хубави кучешки породи да покажатъ съ гордостъ своитѣ любимци предъ публиката. Изложени били наистина прекрасни „пекинци“ въ жилетки, французки „булдоци“ — по-изтънчени отъ английскитѣ, съ щръкнали уши, съ голѣма глава и съ грамадни кржгли очи. Силно впечатление направили мѣничкитѣ породи „тондоксъ“ — най-мѣничкитѣ кученца на свѣта, които човѣкъ свободно може да пѣхне въ джеба на дрехата си. Тия дребни кученца сега сж на мода и стопанитѣ имъ правятъ много малки разноски за тѣхъ. Търсятъ ги толкова много, че изпращането имъ става съ аероплани. За едно такова кученце, което тежи по-малко отъ единъ кгр., било заплатено 100 английски лири.

Близко до Лондонъ, въ Норзоу, сж настанени да живѣятъ райски 200 кучета. Малкитѣ бѣли кжщички, въ които сж настанени тия щастливи четвероноги, сж тѣй удобни, че могатъ да имъ завиждатъ много хора. Кжщичкитѣ сж издигнати по една алея, която нощно време се освѣтява съ електричество, както е освѣтена и вътрешността на кучешкитѣ жилища.

Кучетата живѣятъ на двойки. Предъ външната врата на жилището е написано името на г-нъ Песа и г-жа Кучката, които живѣятъ въ него. Въ тоя „кучешки градъ“ има електричество, парно отопление и се пази голѣма чистота, има пералня, баня, понеже четвороногитѣ зимно време носятъ дрехи; има лѣкаръ, фелдшери и амбулатория за преглеждане на болнитѣ.

Изобщо човѣкъ би могълъ да завижда, като гледа, съ каква любовъ се отнасятъ къмъ кучетата въ Англия. Но има и нѣщо, което не е за завиждане. То е, че